

**ДЕРЖАВНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«УЖГОРОДСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ»
ФАКУЛЬТЕТ ЗДОРОВ'Я ТА ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ
Кафедра основ медицини**

“ЗАТВЕРДЖУЮ”
декан факультету здоров'я
та фізичного виховання
Едуад СИВОХОП
“30” червня 2025 р.

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

ЗАХВОРЮВАННЯ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ

Рівень вищої освіти:	перший (бакалаврський) рівень
Галузь знань:	22 Охорона здоров'я
Спеціальність:	227 Терапія та реабілітація
Спеціалізація:	227.01 Фізична терапія
Освітня програма:	Фізична терапія, ерготерапія
Статус дисципліни:	вибіркова
Мова навчання:	українська

Ужгород 2025

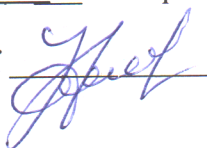
Робоча програма навчальної дисципліни «Захворювання нервової системи» для здобувачів вищої освіти галузі знань 22 Охорона здоров'я спеціальності 227 Терапія та реабілітація, спеціалізації 227.1 Фізична терапія, освітньої програми Фізична терапія, ерготерапія.

Розробники: **Філак Ф.Г.** – канд. мед. наук, доцент кафедри основ медицини

Робочу програму розглянуто та затверджено на засіданні **кафедри основ медицини**
протокол №15 від « 25 » червня 2025 р.

Завідувачка кафедри Ксенія МЕЛЕГА

Схвалено науково-методичною комісією факультету здоров'я та фізичного виховання
протокол № 12 від «30» червня 2025 р.

Голова науково-методичної комісії Фелікс ФІЛАК

1. ОПИС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Найменування показників	Розподіл годин за навчальним планом
Кількість кредитів ЄКТС – 4	Рік підготовки:
Загальна кількість годин – 120	2
Кількість модулів – 2	Семестр:
	4
Тижневих годин для денної форми навчання: 4	Лекції:
аудиторних – 60	30
самостійної роботи студента – 60	Практичні (семінарські):
	30
Вид підсумкового контролю: іспит	Лабораторні:
	-
Форма підсумкового контролю: письмове тестування	Самостійна робота:
	60

2. МЕТА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Метою вивчення навчальної дисципліни «Захворювання нервової системи» є вивчення основних симптомів і синдромів ураження нервової системи, визначення етіологічних факторів та патогенетичних механізмів розвитку основних неврологічних захворювань, планування тактики ведення неврологічного хворого, визначати тактику обстеження хворого та формулювати клінічний діагноз. Навчити студентів визначати основні симптоми і синдроми ураження різних відділів нервової системи, аналізувати основні показники лабораторно-інструментальних методів дослідження в неврологічній практиці, розробляти реабілітаційні та профілактичні заходи основних неврологічних захворювань.

Відповідно до освітньої програми, вивчення дисципліни сприяє формуванню у здобувачів вищої освіти таких компетентностей:

Загальних:

- знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.
- здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів)
- здатність працювати в команді
- навички використання інформаційних і комунікаційних технологій
- здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел
- здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями
- здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях
- здатність діяти соціально відповідально та свідомо
- здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.

Професійні компетентності за професійним стандартом «Асистент фізичного терапевта»:

- Здатність знаходити та обирати методи для комплексного підходу до розв'язання проблем та прийняття рішень
- Здатність діяти на основі етичних міркувань, принципів і цінностей асистента фізичного терапевта
- Здатність вільно спілкуватися державною мовою усно та письмово
- Здатність до пошуку та отримання надійної, достовірної та науково обґрунтованої інформації, необхідної для професійної діяльності асистента фізичного терапевта, з різних джерел, в тому числі з використанням інформаційних і комунікаційних технологій
- Здатність до узагальнення, аналізу, синтезу та оцінювання отриманої інформації, необхідної для професійної діяльності асистента фізичного терапевта
- Здатність до представлення своєї професійної діяльності
- Здатність виконувати поставлені завдання під керівництвом фізичного терапевта.

Перелік трудових функцій (професійних компетентностей) за трудовою дією або групою трудових дій:

- Здатність вести записи та відповідну документацію з фізичної терапії
- Здатність проводити обстеження осіб з руховими порушеннями
- Здатність реалізовувати програму фізичної терапії
- Здатність визначати рівень функціонування особи з руховими порушеннями, використовуючи біопсихосоціальний підхід розуміння здоров'я людини
- Здатність розширювати функціональні можливості особи з руховим порушенням і сприяти дотриманню здорового способу життя

- Здатність удосконалювати якість надання послуг з фізичної терапії
- Здатність брати участь у розробленні заходів і пропозицій щодо удосконалення фізичної терапії на місцевому, регіональному та національному рівнях у межах своєї компетентності

Спеціальних (фахових):

- здатність аналізувати будову, нормальний та індивідуальний розвиток людського організму та його рухові функції.
- здатність трактувати патологічні процеси та порушення і застосовувати для їх корекції придатні засоби фізичної терапії, ерготерапії
- здатність провадити безпечну для пацієнта/клієнта та практикуючого фахівця практичну діяльність з фізичної терапії, ерготерапії у травматології та ортопедії, неврології та нейрохірургії, кардіології та пульмонології, а також інших областях медицини
- здатність виконувати базові компоненти обстеження у фізичній терапії та/або ерготерапії: спостереження, опитування, вимірювання та тестування, документувати їх результати (додаток 3)
- здатність допомогти пацієнту/клієнту зрозуміти власні потреби, обговорювати та пояснювати зміст і необхідність виконання програми фізичної терапії та ерготерапії
- здатність ефективно реалізовувати програму фізичної терапії та/або ерготерапії
- здатність проводити оперативний, поточний та етапний контроль стану пацієнта/клієнта відповідними засобами й методами (додаток 3) та документувати отримані результати
- здатність надавати долікарську допомогу під час виникнення невідкладних станів
- здатність навчати пацієнта/опікунів самообслуговуванню/догляду, профілактиці захворювань, травм, ускладнень та неповносправності, здоровому способу життя
- здатність знаходити шляхи постійного покращення якості послуг фізичної терапії та ерготерапії
- здатність застосовувати методи оздоровлення при різних нозологічних станах в лікувально-профілактичних та санаторно-курортних закладах охорони здоров'я

3. ПЕРЕДУМОВИ ДЛЯ ВИВЧЕННЯ НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

Передумовами вивчення навчальної дисципліни «Захворювання нервової системи» є опанування таких навчальних дисциплін (НД) освітньої програми (ОП):

- ОК 8 «Анатомія людини»;
- ОК 11 «Фізіологія людини»;
- ОК 16 «Основи ерготерапії»;
- ОК 17 «Основи практичної діяльності у фізичній терапії (вступ до спеціальності);
- ОК 28 «Основи фізичної терапії».
- ОК 31 «Технічні засоби у фізичній терапії»;

4. ОЧІКУВАНІ РЕЗУЛЬТАТИ НАВЧАННЯ

Відповідно до ОП вивчення навчальної дисципліни повинно забезпечити досягнення здобувачами вищої освіти таких програмних *результатів навчання (ПРН)*:

Програмні результати навчання
Демонструвати готовність до зміцнення та збереження особистого та громадського здоров'я шляхом використання рухової активності людини та проведення роз'яснювальної роботи серед пацієнтів/клієнтів, членів їх родин, медичних фахівців, а також покращенню довкілля громади.
Використовувати сучасну комп'ютерну техніку; знаходити інформацію з різних джерел;

аналізувати вітчизняні та зарубіжні джерела інформації, необхідної для виконання професійних завдань та прийняття професійних рішень.
Застосовувати у професійній діяльності знання біологічних, медичних, педагогічних та психосоціальних аспектів фізичної терапії та ерготерапії.
Надавати долікарську допомогу при невідкладних станах та патологічних процесах в організмі; вибирати оптимальні методи та засоби збереження життя.
Застосовувати методи й інструменти визначення та вимірювання структурних змін та порушених функцій організму, активності та участі, трактувати отриману інформацію.
Трактувати інформацію про наявні у пацієнта/клієнта порушення за Міжнародною класифікацією функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я (МКФ) та Міжнародною класифікацією функціонування, обмеження життєдіяльності та здоров'я дітей та підлітків (МКФ ДП).
Застосовувати сучасні науково-доказові дані у професійній діяльності.
Безпечно та ефективно використовувати обладнання для проведення реабілітаційних заходів, контролю основних життєвих показників пацієнта, допоміжні технічні засоби реабілітації для пересування та самообслуговування.
Оцінювати себе критично, засвоювати нову фахову інформацію, поглиблювати знання за допомогою самоосвіти, оцінювати й представляти власний досвід, аналізувати й застосовувати досвід колег.
Приймати участь у прогнозуванні, плануванні та коректуванні цілей, реалізувати індивідуальну програму фізичної терапії, ерготерапії відповідно до наявних ресурсів і оточення в умовах лікувально-профілактичних та санаторно-курортних закладах охорони здоров'я.

Очікувані результати навчання з дисципліни	
Знати:	про анатомо-функціональні особливості та основні синдроми ураження центральної та вегетативної нервової системи. Загальні принципи класифікації захворювань нервової системи, причини їх виникнення та загальні закономірності перебігу при захворюваннях і травмах нервової системи. Визначити етіологічні фактори та патогенетичні механізми розвитку основних неврологічних захворювань. Ставити попередній діагноз основних неврологічних захворювань. Забезпечення ведення відповідної документації.
Розуміння	визначати тактику обстеження і ведення хворого при різних неврологічних захворюваннях. Етіологію, патогенетичні особливості, клінічні прояви, діагностичні та диференціально-діагностичні ознаки, сучасні напрямки та алгоритми лікування різних захворювань нервової системи. Досліджувати неврологічний статус, діагностувати основні неврологічні симптоми та синдроми, формулювати діагноз. Покази і протипокази до використання засобів і методів фізичної терапії при різних захворюваннях і травмах у неврології.
Застосувати:	практичні вміння та навички для обстеження неврологічних хворих з різними руховими та чутливими розладами. Функціональні дослідження та функціональні проби, тестувати загальну й спеціальну фізичну працездатність неврологічних хворих з різними патологічними станами. Самостійно обстежувати хворих із неврологічною патологією використовуючи сучасні технології зі складанням історії хвороби, встановленням топічного та клінічного неврологічних діагнозів. Надавати невідкладну допомогу при різноманітних травмах невідкладних станах та демонструвати володіння навичками реанімаційних заходів.
Аналізувати	основні показники лабораторно-інструментальних методів дослідження в неврологічній практиці. Інтерпретувати дані функціональної анатомії та клінічної фізіології нервової системи. Формулювати неврологічний діагноз відповідно до сучасних класифікацій. Аналізувати та класифікувати клінічну картину найбільш поширених

неврологічних захворювань, основні синдроми та їх профілактику. Інтерпретувати рухові розлади при ураженні рухового шляху на різних рівнях. Пояснювати симптоми центрального і периферичного парезів. Аналізувати закономірності впливу засобів відновного лікування при неврологічних патологіях з метою зменшення термінів видужання на стаціонарному та санаторно-курортному лікуванні.

Здатність студентів до творчого поєднання теоретичних знань і практичних навичок. Збирання медичної інформації про стан пацієнта. Здатність визначати етіологічні фактори та патогенетичні механізми розвитку основних неврологічних захворювань. Засвоїти навички обстеження хворих з руховими та чутливими розладами. Визначати основні симптоми і синдроми ураження різних відділів нервової системи. Ставити попередній діагноз основних неврологічних захворювань. Планувати практику ведення хворого з неврологічною патологією. Здатність до успішного відновлення здоров'я і працездатності пацієнтів після перенесених важких неврологічних захворювань. Призначати адекватну етіологічну, патогенетичну та симптоматичну терапію основних неврологічних захворювань. Здатність до вибору стратегії спілкування, вміння працювати в команді, навички міжособистісної взаємодії.

Оцінювання готовності студента до самостійного виконання програми фізичної терапії при різних захворюваннях і травмах нервової системи. Оцінювати дані функціональної анатомії та клінічної фізіології нервової системи людини. Оцінювання результатів лабораторних та інструментальних досліджень. Навичок використання інформаційних і комунікаційних технологій. Оцінювати правильність призначення патогенетичної терапії при основних неврологічних захворюваннях. Використовувати отримані знання в повсякденній роботі з пацієнтами.

5. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Засоби оцінювання та методи демонстрування результатів навчання

Засобами оцінювання та методами демонстрування результатів навчання з навчальної дисципліни є:

- виконання письмових завдань;
- відповіді на лабораторних заняттях;
- виконання індивідуальних завдань з демонстрацією практичних навичок;
- аналітичні звіти, реферати;
- розв'язування ситуативних задач;
- співбесіда за результатами самостійної роботи;
- тести;
- залік.

Форми контролю та критерії оцінювання результатів навчання

Форми поточного контролю: **виконання письмових завдань, виступи на семінарських заняттях.**

Форма модульного контролю: **відповідь на теоретичні питання, тестування**

Форма підсумкового семестрового контролю: **залік.**

Перевірка та оцінювання знань, умінь і практичних навичок студентів здійснюються за 100-бальною, ECTS та національною шкалами (табл.5.1).

Таблиця 5.1. Загальна шкала оцінювання: рейтингова, національна та ECTS

СУМА БАЛІВ за 100-бальною шкалою	ОЦІНКА ECTS	ОЦІНКА ЗА НАЦІОНАЛЬНОЮ ШКАЛОЮ	
		екзамен	залік
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	не задовільно з можливістю повторного складання	
1-34	F	не задовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	

Загальна оцінка за один змістовий модуль складається з оцінок за результатами поточного модульного контролю та письмового тестування (табл. 5.2, 5.3).

Таблиця 5.2. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 1)

Поточне оцінювання та самостійна робота							Презентаційні матеріали	Модульна контрольна робота	Сума
T1	T2	T3	T4	T5	T6	T7	8	50	100
6	6	6	6	6	6	6			

Таблиця 5.3. Розподіл балів, які отримують здобувачі вищої освіти (модуль 2)

Поточне оцінювання та самостійна робота							Презентаційні матеріали	Модульна контрольна робота	Сума
T8	T9	T10	T11	T12	T13	T14	8	50	100
6	6	6	6	6	6	6			

Оцінювання окремих видів навчальної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1		Модуль 2	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Практичні (семінарські) заняття	16	42	14	42
Лабораторні заняття (допуск, виконання та захист)	-	-	-	-
Комп'ютерне тестування при тематичному оцінюванні	-	-	-	-
Письмове тестування при тематичному	-	-	-	-

оцінюванні				
Презентація	1	8	1	8
Реферат	-	-		
Есе (твір роздум)				
Модульна контрольна робота	1	50	1	50
Разом		100		100

Критерії модульного поточного оцінювання

Модульне поточне оцінювання проводиться під час практичних занять. Оцінка складається з оцінок за відповіді на лабораторних заняттях (1-10 балів за кожну відповідь), Відповіді на два теоретичні питання (1-5 балів на кожне питання), оцінок за тестовий контроль (1-10 балів), за участь в обговоренні виступів та презентаційних матеріалів (1-10) балів. Максимальна оцінка за модульне поточне оцінювання – **50** балів (табл.5.4).

Таблиця 5.4. Шкала поточного оцінювання модульної роботи з дисципліни

Вид діяльності здобувача вищої освіти	Модуль 1	
	Кількість	Максимальна кількість балів (сумарна)
Усна відповідь на лабораторних заняттях	1-10	10
Теоретичні питання (два питання, за кожну правильну відповідь нараховується 5 балів)	1-10	10
Тестовий контроль знань на заняттях (за кожну правильну відповідь нараховується 2 бали)	1-10	10
Презентаційні матеріали	1-10	10
Самостійна робота (за якість конспектів лекцій та виконаних домашніх завдань)	1 -10	10
Разом		50

Критерії оцінювання модульної контрольної роботи

Модульний контроль проводиться шляхом аналізу показників поточної успішності та написання письмової модульної контрольної роботи, яка складається з вирішення тестових завдань та теоретичних питань. Оцінювання модульної контрольної роботи проводиться за **50** бальною шкалою: два теоретичні питання по 10 балів, тестові завдання кожне по 3 бали. Пропонується 10 варіантів тестів по 10 питань в кожному варіанті. Всього 100 тестових завдань. На кожне питання дається 5 варіантів відповідей. Правильними можуть бути від одного до 4 відповідей. За допомогою письмової модульної контрольної роботи оцінюється ступінь освоєння пройденого матеріалу за максимальною рейтинговою оцінкою від 0 до 50 балів. До цієї оцінки додається оцінка за модульне поточне оцінювання від 0 до 50 балів. Разом від 0 до 100 балів.

Критерії оцінювання підсумкового семестрового контролю

Залік є підсумковою формою контролю. Іспит проводиться у формі усного опитування на два теоретичні питання та письмової відповіді на варіант тестового завдання обзначеного в екзаменаційному білеті.

Критеріями оцінювання письмового тестування є кількість правильних відповідей за одним з варіантів тестів. В кожному варіанті є 10 тестових завдань з правильними та неправильними відповідями. Правильна відповідь в кожному окрему тесті оцінюється в 5 балів. Відповіді на два теоретичні питання і відповіді на письмове тестування оцінюється ступінь освоєння пройденого матеріалу за рейтинговою оцінкою. Позитивну оцінку отримує той студент, який набрав суму балів від 60 до 100.

Критерії оцінювання усних відповідей на питання екзаменаційного білету:

Оцінку **«відмінно» (90-100 балів, А)** заслуговує студент, який:

- всебічно, систематично і глибоко володіє навчально-програмовим матеріалом;
- вміє самостійно виконувати завдання, передбачені програмою, використовує набуті знання і вміння у нестандартних ситуаціях;
- засвоїв основну і ознайомлений з додатковою літературою, яка рекомендована програмою;
- засвоїв взаємозв'язок основних понять дисципліни та усвідомлює їх значення для професії, яку він набуває;
- вільно висловлює власні думки, самостійно оцінює різноманітні життєві явища і факти, виявляючи особистісну позицію;
- самостійно визначає окремі цілі власної навчальної діяльності, виявив творчі здібності і використовує їх при вивченні навчально-програмового матеріалу, проявив нахил до наукової роботи.

Оцінку **«добре» (82-89 балів, В)** – заслуговує студент, який:

- повністю опанував і вільно (самостійно) володіє навчально-програмовим матеріалом, в тому числі застосовує його на практиці, має системні знання в достатньому обсязі відповідно до навчально-програмового матеріалу, аргументовано використовує їх у різних ситуаціях;
- має здатність до самостійного пошуку інформації, а також до аналізу, постановки і розв'язування проблем професійного спрямування;
- під час відповіді допустив деякі неточності, які самостійно виправляє, добирає переконливі аргументи на підтвердження вивченого матеріалу;

Оцінку **«добре» (74-81 бал, С)** заслуговує студент, який:

- в загальному роботу виконав, але відповідає на екзамені з певною кількістю помилок;
- вміє порівнювати, узагальнювати, систематизувати інформацію під керівництвом викладача, в цілому самостійно застосовувати на практиці, контролювати власну діяльність;
- опанував навчально-програмовий матеріал, успішно виконав завдання, передбачені програмою, засвоїв основну літературу, яка рекомендована програмою;

Оцінку **«задовільно» (64-73 бали, D)** – заслуговує студент, який:

- знає основний навчально-програмовий матеріал в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії;
- виконує завдання непогано, але зі значною кількістю помилок;
- ознайомлений з основною літературою, яка рекомендована програмою;
- допускає на заняттях, чи екзамені помилки при виконанні завдань, але під керівництвом викладача знаходить шляхи їх усунення.

Оцінку **«задовільно» (60-63 бали, E)** – заслуговує студент, який:

- володіє основним навчально-програмовим матеріалом в обсязі, необхідному для подальшого навчання і використання його у майбутній професії, а виконання завдань задовольняє мінімальні критерії. Знання мають репродуктивний характер.

Оцінка **«не задовільно» (35-59 балів, FX)** – виставляється студенту, який:

- виявив суттєві прогалини в знаннях основного програмового матеріалу, допустив принципові помилки у виконанні передбачених програмою завдань.

Оцінку **«не задовільно» (35 балів, F)** – виставляється студенту, який:

- володіє навчальним матеріалом тільки на рівні елементарного розпізнавання і відтворення окремих фактів або не володіє зовсім;
- допускає грубі помилки при виконанні завдань, передбачених програмою;

- не може продовжувати навчання і не готовий до професійної діяльності після закінчення університету без повторного вивчення даної дисципліни.

При виставленні оцінки враховуються результати навчальної роботи студента протягом семестру.

6. ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

6.1. Зміст навчальної дисципліни

Змістовий модуль 1.

Тема 1. Основні принципи будови та функціонування нервової системи

Тема 2. Інтеграційні та координуючі системи головного мозку.

Тема 3. Чутлива система людини. Методика дослідження чутливості.

Тема 4. Система моторики. Рухова діяльність людини.

Тема 5. Екстрапірамідна система та синдроми її ураження.

Тема 6. Анатомо-фізіологічна характеристика черепних нервів.

Тема 7. Вегетативна (автономна) нервова система та синдроми її ураження.

Практичний курс

Тема 1. Основні етапи розвитку нервової системи. Загальний принцип будови нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи. Головні анатомо-топографічні відділи нервової системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, спинний мозок, корінці, периферичні нерви. Загальні принципи функціонування нервової системи. Рефлекс рефлекторна дуга.

Тема 2. Будова кори великих півкуль головного мозку людини (цитоархітектоніка). Частки зовнішньої поверхні півкуль головного мозку. Біла речовина півкуль головного мозку. Когнітивні функції та їх порушення.

Тема 3. Чутливість – одна із основних функцій нервової системи. Класифікація чутливості. Анатомія аналізатора поверхневих видів чутливості. Анатомія аналізатора глибоких видів чутливості. Методика дослідження чутливості.

Тема 4. Рефлекторна діяльність. Класифікація рефлексів. Система довільних рухів. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи. Рухові розлади: центральний або спастичний параліч, переферичний або млявий параліч. Методика дослідження рухової діяльності. Топічна діагностика ураження рухової системи на різних рівнях.

Тема 5. Поняття про екстрапірамідну систему. Базальні ганглії. Функції екстрапірамідної системи. Синдроми ураження екстрапірамідної системи. Статико-координаційна система. Функції мозочка.

Тема 6. Загальна характеристика та патологія I-II-III пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія IV-V- VI пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія VII-VIII-IX пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія X-XI- XII пар черепномозкових нервів.

Тема 7. Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи: сегментарний відділ вегетативної нервової системи. Периферичний відділ. Методи дослідження автономної нервової системи. Синдроми ураження вегетативної нервової системи. Порушення сечовипускання та основні принципи його лікування. Хвороба Рейно.

Модульний контроль № 1

Змістовий модуль 2.

Лекційний курс

Тема 8. Функціональна діагностика захворювань нервової системи.

Тема 9. Корінцеві (дискогенні) захворювання периферійної нервової системи

Тема 10. Судинні захворювання головного мозку.

Тема 11. Мозковий інсульт. Причини, клінічний перебіг захворювання.

Тема 12. Захворювання периферичної нервової системи.

Тема 13. Інфекційні захворювання центральної нервової системи.

Тема 14. Захворювання центральної нервової системи.

Тема 15. Травматичні ураження центральної нервової системи і периферичних нервів.

Практичний курс

Тема 8. Електрофізіологічні методи дослідження (електронеуроміографія, електроміографія, електроенцефалографія). Ренгенологічні (краніографія, спондилографія). Методи нейровізуалізації (комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія). Ультразвукові методи (ехоенцефалоскопія, доплерографія). Дослідження спинномозкової рідини.

Тема 9. Класифікація судинних захворювань головного мозку. Гострі порушення мозкового кровообігу: скороминущі порушення мозкового кровообігу (транзиторні ішемічні атаки та церебральні гіпертонічні кризи). Хронічні порушення мозкового кровообігу: початкові прояви недостатності кровообігу, дисциркуляторна енцефалопатія. Судинні деменції.

Тема 10. Геморагічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування. Субарохноїдальний крововилив. Етіологія, патогенез, клінічна картина, диференціальна діагностика, лікування. Ішемічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування.

Тема 11. Вертеброгенні ураження периферичної нервової системи. Шийні вертеброгенні синдроми. Грудні вертеброгенні синдроми. Попереково-крижові вертеброгенні синдроми. Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців - радикопатії). Корінцево-судинні синдроми (радикулоішемія). Лікування. Оперізувальний герпес: клінічна картина, діагностика, лікування. Ураження спинномозкових нервів (плексопатії (плексит), поліневрит, поліневропатія, карпальний тунельний синдром). Невралгія і нейропатія черепних нервів: невралгія трійчастого нерва, нейропатія (неврит) лицевого нерва.

Тема 12. Менінгіти. Загальна характеристика, класифікація менінгітів: первинні і вторинні, гнійні і серозні. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування, профілактика. Енцефаліти. Класифікація. Первинні енцефаліти: вірусний, епідемічний, кліщовий весняно-літній. Клініка, перебіг, діагностика, лікування. Нейробореліоз. Епідеміологія, клінічна картина, діагностика, лікування.

Тема 13. Розсіяний склероз. Епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування. Хвороба Паркінсона. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування. Міастенія та міастенічний синдром. Етіологія, патогенез, клінічний перебіг захворювання, лікування.

Тема 14. Черепно-мозкова травма, патогенез ЧМТ. Класифікація: струс, забій, внутрішньочерепні гематоми. Хребтово-спинномозкова травми. Класифікація. Струс, забій і переривання спинного мозку. Діагностика, лікування. Травми периферичної нервової системи. Класифікація, клінічна картина, лікування.

Модульний контроль № 2

6.2. Структура навчальної дисципліни

Назви змістових модулів і тем	Кількість годин					
	денна форма					
	Усього	у тому числі				
л		п	лаб	інд	с.р.	
1	2	3	4	5	6	7

Модуль 1							
Змістовний модуль 1							
Роль неврології у сучасній медицині							
Тема 1. Основні принципи будови та функціонування нервової системи. Загальний принцип будови нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи.	8	2	2			4	
Тема 2. Інтеграційні та координуючі системи головного мозку. Будова кори великих півкуль головного мозку людини (цитоархітектоніка). Частки зовнішньої поверхні півкуль головного мозку.	8	2	2			4	
Тема 3. Чутлива система людини. Методика дослідження чутливості. Класифікація чутливості. Анатомія аналізатора поверхневих і глибоких видів чутливості.	8	2	2			4	
Тема 4. Система моторики. Рухова діяльність людини. Система довільних рухів. Рухові розлади: центральний або спастичний параліч, периферичний або м'який параіч.	8	2	2			4	
Тема 5. Екстрапірамідна система та синдроми її ураження. Функції екстрапірамідної системи. Синдроми ураження екстрапірамідної системи.	8	2	2			4	
Тема 6. Анатомо-фізіологічна характеристика черепних нервів. Загальна характеристика та патологія I - VI пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія VII- IX пар черепномозкових нервів.	9	2	2			5	
Тема 7. Вегетативна (автономна) нервова система та синдроми її ураження. Анатомо-	9	2	2			5	

фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи: сегментарний відділ вегетативної нервової системи. Периферичний відділ. Методи дослідження автономної нервової системи.							
Модульний контроль 1	2		2				
Разом модулем 1	60	14	16			30	
Змістовий модуль 2							
ХВОРОБИ НЕРВОВОЇ СИСТЕМИ							
Тема 8. Функціональна діагностика захворювань нервової системи. Електрофізіологічні, рентгенологічні методи дослідження.	8	2	1			5	
Тема 9. Судинні захворювання головного мозку. Класифікація судинних захворювань головного мозку. Гострі порушення мозкового кровообігу. Хронічні порушення мозкового кровообігу.	9	2	2			5	
Тема 10. Мозковий інсульт. Причини, клінічний перебіг захворювання. Геморагічний інсульт. Ішемічний інсульт.	9	2	2			5	
Тема 11. Захворювання периферичної нервової системи. Вертеброгенні ураження периферичної нервової системи. Ураження спинномозкових нервів.	9	4	2			3	
Тема 12. Інфекційні захворювання центральної нервової системи. Менінгіти. Енцефаліти. Нейробореліоз.	7	2	1			4	
Тема 13. Захворювання центральної нервової системи. Розсіяний склероз. Хвороба Паркінсона. Міастенія та міастенічний синдром.	7	2	1			4	
Тема 14. Травматичні ураження центральної нервової системи. Черепно-мозкова травма.	7	2	1			4	

Хребтово-спинномозкова травми.						
Модульний контроль 2	2		2			
Разом модулем 2	58	16	12			30
Підсумкове заняття	2		2			
Усього годин	120	30	30			60

6.3. Теми практичних занять

№ з/п	Назва теми	Денна форма
Модуль 1.		
1	Основні етапи розвитку нервової системи. Загальний принцип будови нервової системи. Функціональна одиниця нервової системи. Головні анатомо-топографічні відділи нервової системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, спинний мозок, корінці, периферичні нерви. Загальні принципи функціонування нервової системи. Рефлекс рефлексорна дуга	2
2	Будова кори великих півкуль головного мозку людини (цитоархітектоніка). Частки зовнішньої поверхні півкуль головного мозку. Біла речовина півкуль головного мозку. Когнітивні функції та їх порушення.	2
3	Чутливість – одна із основних функцій нервової системи. Класифікація чутливості. Анатомія аналізатора поверхневих видів чутливості. Анатомія аналізатора глибоких видів чутливості. Методика дослідження чутливості.	2
4	Рефлексорна діяльність. Класифікація рефлексів. Система довільних рухів. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи. Рухові розлади: центральний або спастичний параліч, периферичний або м'який параіч. Методика дослідження рухової діяльності. Топічна діагностика ураження рухової системи на різних рівнях.	2
5	Поняття про екстрапірамідну систему. Базальні ганглії. Функції екстрапірамідної системи. Синдроми ураження екстрапірамідної системи. Статико-координаційна система. Функції мозочка.	2
6	Загальна характеристика та патологія I-II-III пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія IV-V- VI пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія VII-VIII-IX пар черепномозкових нервів. Загальна характеристика та патологія X- XI- XII пар черепномозкових нервів.	2
7	Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи: сегментарний відділ вегетативної нервової системи. Периферичний відділ. Методи дослідження автономної нервової системи. Синдроми ураження вегетативної нервової системи. Порушення сечовипускання та основні принципи його лікування. Хвороба Рейно.	2
	МКО № 1	2
Модуль 2.		
8	Електрофізіологічні методи дослідження	2

	(електронеурографія, електроенцефалографія). Ренгенологічні (краніографія, спондилографія). Методи нейровізуалізації (комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія). Ультразвукові методи (ехоенцефалоскопія, доплерографія). Дослідження спинномозкової рідини	
9	Класифікація судинних захворювань головного мозку. Гострі порушення мозкового кровообігу: скороминущі порушення мозкового кровообігу (транзиторні ішемічні атаки та церебральні гіпертонічні кризи). Хронічні порушення мозкового кровообігу: початкові прояви недостатності кровообігу, дисциркуляторна енцефалопатія. Судинні деменції.	2
10	Геморагічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування. Субарохноїдальний крововилив. Етіологія, патогенез, клінічна картина, диференціальна діагностика, лікування. Ішемічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування	2
11	Вертеброгенні ураження периферичної нервової системи. Шийні вертеброгенні синдроми. Грудні вертеброгенні синдроми. Попереково-крижові вертеброгенні синдроми. Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців - радикопатії). Корінцево-судинні синдроми (радикулоішемія). Лікування. Оперізувальний герпес: клінічна картина, діагностика, лікування. Ураження спинномозкових нервів (плексопатії (плексит), поліневрит, поліневропатія, карпальний тунельний синдром). Невралгія і нейропатія черепних нервів: невралгія трійчастого нерва, нейропатія (неврит) лицевого нерва.	2
12	Менінгіти. Загальна характеристика, класифікація менінгітів: первинні і вторинні, гнійні і серозні. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування, профілактика. Енцефаліти. Класифікація. Первинні енцефаліти: вірусний, епідемічний, кліщовий весняно-літній. Клініка, перебіг, діагностика, лікування. Нейробореліоз. Епідеміологія, клінічна картина, діагностика, лікування.	2
13	Розсіяний склероз. Епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування. Хвороба Паркінсона. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування. Міастенія та міастенічний синдром. Етіологія, патогенез, клінічний перебіг захворювання, лікування.	1
14	Черепно-мозкова травма, патогенез ЧМТ. Класифікація: струс, забій, внутрішньочерепні гематоми. Хребтово-спинномозкова травми. Класифікація. Струс, забій і переривання спинного мозку. Діагностика, лікування. Травми периферичної нервової системи. Класифікація, клінічна картина, лікування.	1
	МКО № 2	2
	Підсумкове заняття	2
	Разом	30

6.4. Самостійна робота

№ п.п	Назва теми	Денна форма
Модуль 1.		
1.	Структура та функції нервової системи. Мембранний потенціал спокою. Нервово-м'язове сплетіння. Синапс. Постсинаптична реакція.	4
2.	Анатомія аналізатора поверхневих і глибоких видів чутливості. Дослідження складних видів чутливості. Симптоми ураження чутливих шляхів на різних рівнях.	4
3.	М'язовий тонус. Топічна діагностика ураження рухової системи на різних рівнях.	4
4.	12 пар черепно-мозкових нервів. Поняття про альтернувальні паралічі при ураженнях стовбура мозку.	4
5.	Анатомо-функціональні особливості і синдроми ураження. Сегментарні вегетативні центри. Механізми регуляції сечовипускання. Порушення сечовипускання і основні принципи \ї лікування.	4
6.	Особливості дослідження нервової системи у дітей раннього віку. Особливості рефлекторної сфери в новонароджених. Розвиток рухових функцій.	5
7.	Семіотика неврологічних розладів у різному віці. Анатомо-фізіологічні особливості лікворної системи.	5
Разом за модуль №1		30
Змістовий модуль 2.		
8.	Морфологічні методи дослідження. Кровообіг головного мозку. Гостра гіпертензивна енцефалопатія.	5
9.	Поліомієліт. Клінічна характеристика. Форми поліомієліту. Клінічний перебіг захворювання. Лікування.	4
10.	Мала хорея. Причини. Особливості клінічного перебігу. Лікування та профілактика.	4
11.	Судинні захворювання головного і спинного мозку. Поєднаний інсульт. Клінічна картина, діагностика та лікування. Ішемічні порушення спінального кровообігу.	5
12.	Ураження міжхребцевих вузлів, спингомозкових корінців і нервів, сплетінь. Поліневрит, полінейропатія. Спадкові форми полінейропатії. Полірадикулопатія Гієна-Барре.	4
13.	Етіологія та механізми головного болю. Міжнародна класифікація головного болю. Мігрень, етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування. Клінічні форми мігрені без аури. Діагностичні критерії мігрені з аурою. Мігренозний статус.	4
14.	Порушення сну. Інсомнія, причинні фактори, лікування. Гіперсомнії – патологічна сонливість. Синдром апное уві сні. Сомнабулізм. Лікування.	4
Разом за модуль №2		30
Разом		60

7. ЗАСОБИ ДІАГНОСТИКИ ТА КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ РЕЗУЛЬТАТІВ НАВЧАННЯ

Методи навчання при вивченні дисципліни

Пояснювально-ілюстративний метод. Студенти здобувають знання, слухаючи лекцію, з

навчальної або методичної літератури у "готовому" вигляді. Сприймаючи й осмислюючи факти, оцінки, висновки, вони залишаються в межах репродуктивного (відтворювального) мислення.

Репродуктивний метод. Застосування вивченого на основі зразка, моделі діяльності або загально прийнятих підходів під час практичних занять. Діяльність тих, кого навчають, є алгоритмічною, тобто відповідає інструкціям, розпорядженням, правилам - в аналогічних до представленого зразка ситуаціях.

Метод проблемного викладення. Використовуючи доцільні джерела й засоби під час лекційних і практичних занять, педагог, перш ніж викладати матеріал, ставить проблему, формулює пізнавальне завдання, а потім, наводить систему доведень, порівнюючи погляди, різні підходи, показує спосіб розв'язання поставленого завдання. Здобувачі-бакалаври стають ніби свідками і співучасниками наукового пошуку.

Пошуковий, або евристичний метод. Використовується в тій чи іншій мірі у всіх формах навчальних занять та під час індивідуальної чи самостійної роботи студента. Його сутність - в організації активного пошуку розв'язання висунутих педагогом (чи самостійно сформульованих) пізнавальних завдань, в визначених випадках під керівництвом лектора, або на основі наведених прикладів і вказівок. Процес мислення набуває продуктивного характеру, але його поетапно скеровує й контролює педагог або самі студенти на основі роботи над навчально-методичною літературою.

Дослідницький метод. Після аналізу матеріалу, постановки проблем і завдань та короткого усного або письмового інструктажу ті, кого навчають, самостійно вивчають літературу, джерела, ведуть спостереження й виміри, наприклад, об'єму та інтенсивності фізичного навантаження, виконують інші пошукові дії. Ініціатива, самостійність, творчий пошук виявляються в дослідницькій діяльності найповніше. Методи навчальної роботи безпосередньо переходять у методи, які імітують, а іноді й реалізують науковий пошук.

8. ІНСТРУМЕНТИ, ОБЛАДНАННЯ ТА ПРОГРАМНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ, ВИКОРИСТАННЯ ЯКИХ ПЕРЕДБАЧАЄ НАВЧАЛЬНА ДИСЦИПЛІНА

Обладнання: мультимедійне обладнання;

Програмне забезпечення: робоча програма; електронні варіанти лекцій, презентації лекційного матеріалу, методичні рекомендації до практичних (семінарських) занять та самостійної роботи.

9. РЕКОМЕНДОВАНІ ДЖЕРЕЛА ІНФОРМАЦІЇ

Основна література

1. Кареліна Т.І. Неврологія: підручник /Т.І. Кареліна, Н.М. Касевич; за ред. Н.В. Литвиненко. – 3-є вид. – К.: ВСВ «Медицина», 2024. - 288 с.
2. Копчак О.О., Бачинська Н.Ю., Худенко Л.І. та ін. Клінічна неврологія / О.О. Копчак, Н.Ю. Бачинська, Л.І. Худенко та – Книга плюс, 2023. – 208 с
3. Методи обстеження неврологічного хворого: навч. посіб. / Л.І. Соколова, Т.М. Черенько, Т.І. Ілляш та ін.; за ред. Л.І. Соколової, Т.І. Ілляш. – 2-є вид.. – К.: ВСВ «Медицина», 2020. – 144 с.
4. Неврологія: підручник /Л.А. Григорова, Л.І. Соколова, Р.Д. Герасимчук та ін.: за ред. І.А. Григорової, Л.І. Соколової. – 3-є вид. переробл. та допов. – К.: ВСВ «Медицина», 2020. – 640 с.
5. Неврологія : підручник для вищ. навч. закл. I-III р. акред. / Т. І. Кареліна, Н. М. Касевич; за ред. Н. В. Литвиненко. - 2-ге вид., виправлене. - К. : Медицина, 2017. - 288 с.
6. Нервові хвороби : вибрані лекції: навч. посіб. для студ., лікарів-інтернів вищ. мед. закл. освіти III-IV рівнів акредитації / Ю. Л. Курако, В. П. Ганчо, М. Ф. Герцев [та ін.]; за ред. Ю. Л. Курако ; Одес. держ. мед. ун-т. - О. : ОДМУ, 2000. - 199 с
7. Топічна діагностика патології нервової системи. Алгоритм діагностичного пошуку»: навч. посіб. /С.І. Шкробот, З.В. Салій, О.Ю. Бударна, Н.Р. Сохор, М.І.Салій. - Тернопіль: ТДМУ,

2018. - 156 с

8. Шевага В.М. Неврологія: підручник / В.М. Шевага, А.В. Паєнок, Б.В. Задорожна. – 2-є вид., переробл. і допов. – К.: Медицина, 2009. – 656 с.

Допоміжна література

1. Боженко М.І.,Негрич Т.І.,Боженко Н.Л.,Негрич Н.О. Головний біль. Навчальний посібник.- К.: Видавничий дім Медкнига,2019.- 48с.
2. Віничук С.М. Неврологія: підручник / С.М. Віничук. – К.: Здоров'я, 2008. – 756 с.
3. Віничук С.М. Гострий шемічний інсульт / С.М. Віничук, М.М. Прокопів. – К.: Наукова думка, 2006. – 286 с.
4. Марченко О.К. Фізична реабілітація хворих із травмами й захворюваннями нервової системи: Навч. посібник. – К.: Олімпійська література, 2006. – 196с.
5. Нервові хвороби: підручник для лікарів-інтернів / за ред. П.Г. Скочій. – Львів: ЛДМУ, 2000. – 258 с.
6. Нервові хвороби. Вибрані лекції: Навч. посібник / Ю.Л. Курако, В.П. Ганчо, М.Ф. Герцев й ін.; за ред. Ю.Л. Курако. – Одеса: Одес. держ. мед. ун-т, 2000. – 198 с.
7. Нил Ф. Гордон Инсульт и двигательная активность. – К.: Олимпийская література, 1996. – 127с.
8. Фізична реабілітація у неврології: Збірник тестів для магістрів /Філак Ф.Г.,Александрович Т.А., Головацький Т.А.. – Ужгород, 2011 – 79 с. (Електронна версія на кафедрі фізичної реабілітації ФЗФВ УжНУ).
9. Шевага В.М. Захворювання нервової системи: підручник / В.М. Шевага, А.В. Паєнок. – Львів: Світ, 2004.- 520 с.

Інформаційні ресурси

1. Матеріали навчального курсу «Захворювання нервової системи» на сайті електронного навчання ДВНЗ «УжНУ».
2. Робоча програма навчальної дисципліни «Захворювання нервової системи» на сайті електронного навчання ДВНЗ «УжНУ».
3. Конспект лекцій з дисципліни «Захворювання нервової системи» на сайті електронного навчання ДВНЗ «УжНУ».

ПИТАННЯ ДЛЯ КОНТРОЛЮ ТЕОРЕТИЧНОЇ УСПІШНОСТІ

Модуль 1

1. Основні етапи розвитку нервової системи.
2. Загальний принцип будови нервової системи.
3. Функціональна одиниця нервової системи.
4. Головні анатомо-топографічні відділи нервової системи: півкулі мозку, підкіркові вузли, стовбур мозку, спинний мозок, корінці, периферичні нерви.
5. Загальні принципи функціонування нервової системи.
6. Рефлекс рефлекторна дуга.
7. Будова кори великих півкуль головного мозку людини (citoархітектоніка).
8. Частки зовнішньої поверхні півкуль головного мозку.
9. Біла речовина півкуль головного мозку.
10. Когнітивні функції та їх порушення.
11. Чутливість – одна із основних функцій нервової системи. Класифікація чутливості.
12. Анатомія аналізатора поверхневих видів чутливості.
13. Анатомія аналізатора глибоких видів чутливості.
14. Методика дослідження чутливості.

15. Рефлекторна діяльність. Класифікація рефлексів.
16. Система довільних рухів.
17. Кірково-ядерний та кірково-спінальний шляхи.
18. Рухові розлади: центральний або спастичний параліч, периферичний або млявий параіч.
19. Методика дослідження рухової діяльності.
20. Топічна діагностика ураження рухової системи на різних рівнях.
21. Поняття про екстрапірамідну систему.
22. Базальні ганглії.
23. Функції екстрапірамідної системи.
24. Синдроми ураження екстрапірамідної системи.
25. Статико-координаційна система.
26. Функції мозочка.
27. Загальна характеристика та патологія I-II-III пар черепномозкових нервів.
28. Загальна характеристика та патологія IV-V- VI пар черепномозкових нервів.
29. Загальна характеристика та патологія VII-VIII-IX пар черепномозкових нервів.
30. Загальна характеристика та патологія X- XI- XII пар черепномозкових нервів.
31. Анатомо-фізіологічні особливості і функції вегетативної нервової системи.
32. Сегментарний відділ вегетативної нервової системи.
33. Периферичний відділ вегетативної нервової системи.
34. Методи дослідження автономної нервової системи.
35. Синдроми ураження вегетативної нервової системи.
36. Порушення сечовипускання та основні принципи його лікування.
37. Хвороба Рейно.

Модуль 2

1. Електрофізіологічні методи дослідження (електронеуроміографія, електроміографія, електроенцефалографія).
2. Рентгенологічні (краніографія, спондилографія).
3. Методи нейровізуалізації (комп'ютерна томографія, магнітно-резонансна томографія). Ультразвукові методи (ехоенцефалоскопія, доплерографія).
4. Дослідження спинномозкової рідини.
5. Класифікація судинних захворювань головного мозку.
6. Гострі порушення мозкового кровообігу: скороминущі порушення мозкового кровообігу (транзиторні ішемічні атаки та церебральні гіпертонічні кризи).
7. Хронічні порушення мозкового кровообігу: початкові прояви недостатності кровообігу, дисциркуляторна енцефалопатія. Судинні деменції.
8. Геморагічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина.
9. Геморагічний інсульт клінічна картина, діагностика, лікування.
10. Субарохноїдальний крововилив. Етіологія, патогенез, клінічна картина, диференціальна діагностика, лікування.
10. Ішемічний інсульт. Етіологія, патогенез, клінічна картина, діагностика, лікування.
11. Ішемічний інсульт, клінічна картина, діагностика, лікування.
12. Вертеброгенні ураження периферичної нервової системи.
13. Шийні вертеброгенні синдроми. Грудні вертеброгенні синдроми.
14. Попереково-крижові вертеброгенні синдроми.
15. Корінцеві синдроми (дискогенні ураження корінців - радикопатії). Корінцево-судинні синдроми (радикулоішемія). Лікування.
16. Оперізувальний герпес: клінічна картина, діагностика, лікування.
17. Ураження спинномозкових нервів (плексопатії (плексит),
18. Поліневрит, поліневропатія,
19. Карпальний тунельний синдром).

20. Невралгія трійчастого нерва. Клінічна картина. Лікування.
21. Нейропатія (неврит) лицевого нерва. Клінічна картина. Лікування.
22. Менінгіти. Загальна характеристика, класифікація менінгітів.
23. Первинний і вторинні менінгіти. Клінічна картина. Лікування.
24. Серозний менінгіт. Клініка, діагностика, показники ліквору, лікування.
25. Енцефаліти. Класифікація. Первинні енцефаліти: вірусний, епідемічний,
26. Кліщовий весняно-літній енцефаліт. Клініка, діагностика, лікування.
27. Нейробореліоз. Епідеміологія, клінічна картина, діагностика, лікування.
28. Розсіяний склероз. Епідеміологія, етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування.
29. Хвороба Паркінсона. Етіологія, патогенез, клінічна картина, лікування.
30. Міастенія та міастенічний синдром. Етіологія, патогенез, клінічний перебіг захворювання, лікування.
31. Черепно-мозкова травма, патогенез ЧМТ. Класифікація.
32. Струс. Клінічна картина. Лікування.
33. Забій. Клінічна картина. Лікування.
34. Внутрішньочерепні гематоми. Клінічна картина. Лікування.
35. Хребтово-спинномозкова травми. Класифікація.
36. Струс, забій спинного мозку, клінічна картина. Лікування.
37. Переривання спинного мозку. Діагностика, клінічний перебіг, лікування.
38. Травми периферичної нервової системи. Класифікація, клінічна картина, лікування.

Додаток 1

Результати перегляду робочої програми навчальної дисципліни

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

Робоча програма перезатверджена на 20___ / 20___ н.р. без змін; зі змінами (Додаток ___).
(потрібне підкреслити)

протокол № ___ від «___» _____ 20___ р. Завідувач кафедри _____
(підпис) (Прізвище ініціали)

